

Tweehonderd koeien in 'melkveeland' Luxemburg

Op het Luxemburgse bedrijf van Peter van Meel hoor je af en toe nog een woord Nederlands. Meer dan twintig jaar geleden nam de Nederlander het melkveebedrijf over. Zijn Luxemburgse vrouw Catalina Baden ontvangt drie dagen in de week groepen kinderen op de zorgboerderij.

TEKST JUSTINE POPPE

Het gloeit in Luxemburg en zover je kunt kijken is er alleen maar gras. 'Op deze bodem groeit niks anders dan gras', zegt Peter van Meel (46). 'De vruchtbare, lemige toplaag is hier heel dun.' Daarom is zo'n 115 hectare van zijn 170 hectare grond als blijvend grasland in gebruik. 'Ploeg ik het gras om en zaai ik er opnieuw gras of mais in, dan krijg ik het gewas niet meer aan de praat', vervolgt de melkveehouder. Zijn 40 hectare mais en 15 hectare tarwe teelt Van Meel waar dat wel lukt. Het bedrijf zelf ligt in een groen dal en heeft een huiskavel van 70 hectare, waarvan 40 hectare wordt beweide. Vanaf april gaan de koeien zes maanden lang zes uur per dag naar buiten. 'Luxemburg is met

al dat gras een echt melkveeland', vertelt de Nederlandse boerenzoon. 'En ik ben hier blijven hangen.'

Ervaring opdoen in het buitenland

In het jaar 2000 zette Van Meel voet aan wal in Luxemburg. Na school wilde hij eerst in het buitenland ervaring opdoen. Zijn huidige Luxemburgse bedrijf werd oorspronkelijk gerund in coöperatieve vorm door twee boeren. Via een werkvacature in een tijdschrift ging hij er aan de slag als arbeidshulp. 'De boeren hadden geen opvolgers en in 2009 nam ik een deel van het bedrijf over en in 2019 de rest', vertelt de veehouder. Vandaag runt Van Meel het 210-koppige melkveebedrijf

met zijn Luxemburgse vrouw Catalina Baden (40). 'Mijn vrouw is leerkracht in het kleuteronderwijs en combineert dat met de boerderij', vervolgt Van Meel. Zijn vrouw vult hem aan: 'Maandag en dinsdag sta ik voor de klas en de rest van de werkweek ontvang ik groepen op de boerderij.' Op woensdag en donderdag komen er kinderen van vier jaar oud. 'Zie het als een soort crèche, maar dan op de boerderij. Door de dieren te verzorgen ontwikkelen de kinderen hun zelfstandigheid.'

Beestenboel op het erf

Als ze over dieren spreekt, gaat het niet alleen over koeien. Met de vele geiten, konijnen, ezels, kippen en pony's is het een echte beestenboel op het erf. 'Daarnaast komen er elke vrijdag 17-jarige kinderen met een handicap op bezoek', vervolgt Baden, die daar een grote ontvangstruimte voor liet bouwen. 'De dag bestaat uit tal van geplande boerderij-activiteiten zoals hokken instrooien. Daarnaast heeft elk kind zijn eigen dier dat hij moet verzorgen.'

Aan de aankleding van de 'kinderboerderij' is te zien dat Baden er vol voor gaat. En dat is niet alles. Aan de straatkant van de boerderij staat een klein houten huisje met zuivel- en streekproducten. 'Dorpsbewoners halen hier hun producten', vertelt ze. 'Er staat een bakje met geld waar klanten kunnen betalen. Het winkeltje wordt dus niet bediend.' De rauwe melk in het huisje is van hun koeien, de andere zuivelproducten als kaas en yoghurt van hun zuivelorganisatie en de confituur in de potten is van eigen makelij.

Aparte stal voor melksysteem

Met aan de ene kant de zorgboerderij staan aan de andere kant van het erf de stallen voor 210 melkkoeien en 160 stuks jongvee. Van Meel loopt de oude koeienstal binnen, waar nu het jongvee en de droge koeien huizen. De contouren van de afgebroken 2x8 visgraatmelkput zijn nog steeds te zien. Net naast die stal bouwde hij in 2013 een nieuwe 2+2-stal met zaagsel in de boxen, zonder nieuw melksysteem.

'De koeien verhuisden we telkens naar de oude stal om

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Peter van Meel (46) en Catalina Baden (40)
plaats	Waldbillig
aantal koeien	210 melkkoeien en 160 stuks jongvee
productie	9600 kg, 4,29% vet en 3,52% eiwit
grondgebruik	170 ha, waarvan 115 blijvend grasland, 40 ha mais en 15 ha tarwe

ze te melken in de 2x8 visgraat. Dat was een heel gedoe', legt de veehouder uit, 'maar er waren kinderen en een huis onderweg. Het idee was om eerst nog wat te sparen voor een nieuw melksysteem.'

In 2020 kwam er een einde aan 'het gedoe'. Net naast de nieuwe koeienstal bouwde het duo een melkstal van 60 bij 16 meter. Deze stal bestaat uit een wachtruimte voor 200 koeien met opdrijfhek, een 2x26 swingovermelksysteem met rapid-exit, een selectieruimte en stroboxen. Via een uitloop naar buiten gaan de koeien de ligboxenstal naast de melkstal uit en komen ze na het melken terug naar de ligboxen. 'Het wisselen van de

Links: het afkalven gebeurt op het bedrijf vrij vlot

Rechts: de koeien worden met een 2 x 26 swingovermelksysteem gemolken

koeien tijdens het melken kost veel tijd', zegt Van Meel, als hij uitlegt waarom hij voor een swingoversysteem heeft gekozen. 'In principe kon ik ook kiezen voor een 2x13-melkput met aan beide kanten een melkstel, maar dan had ik veertien wisselmomenten per melkbeurt. Nu wissel ik zeven keer per melkbeurt. En dat scheelt in tijd.' Met dit systeem melkt hij twee uur per keer met een extra medewerker.

Buurman komt koeien voeren

'Als we 's ochtends aan het melken zijn, komt een medewerker van mijn buurman hier met zijn zelfrijdende wagen mijn dieren voeren', vertelt Van Meel. 'Zo is het werk al om half acht klaar.' Hij werkt al een tijdje samen met zijn buurman-melkveehouder, die zelf 400 koeien melkt, en betaalt hem per uur. Het voeren zelf vergt zo'n 35 minuten per dag. Van Meel vindt het fijn werken zo. 'Zelf een zelfrijdende mengwagen kopen is te duur voor 210 koeien', stelt hij. 'Bovendien heb ik op deze manier ook geen echte arbeidspiek. Dat geeft me meer tijd voor andere zaken, zoals het management. Maar je moet natuurlijk wel overweg kunnen met elkaar.'

De buurman voert enkel het melkvee, dat een rantsoen krijgt dat voor de helft uit gras en voor de helft uit mais bestaat met 2 kg raap per koe per dag en 2 kg gemalen tarwe van eigen veld. 'Momenteel ligt er zo'n 130 ton gemalen tarwe in de schuur', geeft Van Meel mee. 'Daarbovenop krijgt het melkvee per dag maximaal 7 kg brok van 20 procent eiwit in de krachtvoerboxen. En dat tot 100 dagen lactatie. Vanaf dat punt bouwen we de krachtvoergif naar het eind van de lactatie af.'

De veehouder insemineert vanaf 60 dagen na kalven en de gemiddelde tussenkalftijd ligt op 390 dagen. 'Ik wil ze vrij vlot opnieuw laten kalven', stelt hij. En ook het afkalven zelf gaat bij de koeien volgens Van Meel heel vlot. 'Zelden heeft een koe hier hulp nodig bij het afkalven', geeft hij aan. Hij schrijft dit toe aan het gebruik van het aAa-fokprogramma, waarin een goed en breed frame voorop staat. 'Ik wil probleemloze dieren met een goed frame', zegt hij. 'Elk jaar laat ik mijn veestapel analyseren met het triple A-programma. Ik kies dan een zevental stieren die passen op mijn koeien. Daar zitten opmer-

kelijk veel Nederlandse stieren bij. Als een oudere stier zich hier bewezen heeft, dan gebruik ik hem gewoon opnieuw.' Een voorbeeld daarvan is Delta Potter P.

Bij de beste vijftwintig

Van Meel slaat het Luxemburgse vakblad 'de Lëtzebuerger Zichter' open en toont zijn naam in de tabel. Met een gemiddelde exterieurscore van 83,9 punten staat hij in de lijst van de top 25 beste exterieurboeren van Luxemburg. Of hij met zo'n exterieurscore fanatiek is met prijsskampen? Van Meel lacht. 'Vroeger, toen ik jong was, wel, maar nu niet meer. Dat is misschien iets om door te geven aan de volgende generatie.' Hij knipoogt naar zijn twee kinderen, Tunn (11) en Léini (8), die staan te popelen om met hun koe op de foto te gaan. Betsy staat alvast in de strobox te wachten met een mooi halster om. 'Groeien willen we nu niet meer per se', besluit Van Meel. 'Er is momenteel werk genoeg. Maar wie weet wat de toekomst brengt met eventuele opvolging.'

▲ De melkstal staat apart van de ligboxenstal

Extra foto's online

Meer beelden van het bedrijf van Peter van Meel en zijn vrouw Catalina Baden vind je op de website van Veeteelt.

▶ Foto en film op veeteelt.nl